
Публикуван на: 05-02-2010

Източник: [Портал Европа](#)

В Панел 1 - "Европейската демокрация - мисията възможна?", модерирани от [Тихомира Трифонова](#) от Центъра за модернизиране на политики, темата за Договора от Лисабон се превърна във водеща. Българският евродепутат и член на Комисията по външни работи [Андрей Ковачев](#) говори за демократичния дефицит в ЕС и за това какви развития се очакват вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Конкретни предложения за демократизацията на ЕС отправи Кристиан Фелбер от виенския Университет по икономика и бизнес. Давид Крал от Института за европейска политика "ЕУРОПЕУМ" интерпретира гражданската инициатива като нов инструмент за директна демокрация на ниво Европейски съюз. Хровие Буткович от хърватския Институт за международни отношения, от своя страна, говори за традиционните и новаторски демократични практики и модели в ЕС. Агнieszka Лада от полския Институт по публични дейности коментира изборната активност на евровата като тест за европейската демокрация. "Демократичен бюджет на ЕС - мисията възможна?" бе темата на изказването на българския евродепутат [Ивайло Калфин](#), зам.-председател на Комисията по бюджети и бивш външен министър. Лукия Котронаки от Атинския университет говори за феномена на колективните протестни действия в Гърция и солидарността. Върху кризата в европейските институции и европейските граждани в този контекст се спря Марко Инчерти от брюкселския Център за проучване на европейските политики. За гражданските инициативи и отношенията с националните парламенти говори евродепутатът [Мария Неделчева](#) - единственият български член на Комисията по земеделие и развитие на селските райони в ЕС, както и член на Комисията по петиции. Майкъл Брутер от Лондон Скуул ъф Икономикс говори за парадокса на европейската демокрация, а Сеголен Прюво от френската асоциация "Европейски алтернативи" - за връзката между социалните движения европейските или транс-национални институции. Има ли европейски демос - върху това се спря осемнайстият български евродепутат Светослав Малинов. [Жоао Сант-Анна](#), шеф на юридическия отдел на Европейския омбудсман, описа ролята на Европейския омбудсман като пазител на прозрачността.

Изводи от работата в Панел 1:

» Европейската демокрация е дълъг път, продължаващ дебат. Тя няма да бъде постигната скоро, не е ясно, дали ще е постигната и до 2020 година. На този етап европейската идентичност не съществува и не може да бъде сформиран европейски демос. Такъв може да бъде създаден отгоре и това трябва да бъде цел за следващото десетилетие.

» Гражданската инициатива е много положително развитие и очакванията към нея са високи, вероятно твърде високи. Следователно тя трябва да се докаже с необходимата предпазливост и да се фокусира върху ясни въпроси, така че да не се изгуби ентусиазмът. Друг ключов аспект ще бъде

отговорът на Европейската комисия на тази инициатива.

» Въпреки че не е държава, ЕС съществува материално в живота на европейските граждани. До 2020 г. визията е консолидиране на достигнатото. Гражданите на Европа имат множество права, но не са запознати за голяма част от тях. Желаният резултат е правата да станат ефективни и познати, изцяло изпълнени.

» ЕС е постигнал ниво на прозрачност и е желателно държавите-членки да продължат тази тенденция. Желателно е гражданските организации да се ангажират повече в экс-пост оценката на въздействието на законодателството, а не само в неговото формулиране.

» Разпространяването на гражданските права и основните свободи във всички политики все още е незавършен процес. Трябва да се обърне повече внимание върху поставянето на политиките на различни нива.

» Въпреки че не е държава, ЕС представлява мощна политическа система. Кризата в демокрацията не се корени в липсата на интерес у гражданите към ЕС и представлява не отхвърляне, а несигурност за това дали Съюзът може да опазва в достатъчна степен техните интереси и права.

» Уникалността на Съюза се състои в това, че той е съставен от демократични държави, които са се присъединили доброволно. ЕС сам по себе си не е демократична държава и едва ли ще се превърне в такава, понеже това би изисквало политическа култура, споделяна от всички хора. Инструментите на демокрацията са предоставени, сега зависи от гражданите да решат до каква степен желаят да ги използват.

» Демократизацията на ЕС изисква засилване на европейската държава. Що се отнася до институциите, те трябва да осъзнаят, че гражданите не могат да бъдат администрирани, те трябва да бъдат включени. Правото да бъдеш консултиран е нова сфера, която има добри шансове да приближи гражданите до ЕС. Що се отнася до гражданите, това означава образование от ранна възраст, което да подготвя за гражданско участие, интензивен обмен и комуникация, както междуличностна, така и между организации.

» Предизвикателството във визията към политиките на национално ниво е да поемат своята отговорност за по-добра връзка с техните избиратели и "да преведат" за тях европейските въпроси по начин, който изгражда общата идентичност.

» Някои от съществуващите механизми все още обезкуражават гражданите да вземат участие, тъй като не вярват в автентичността на резултатите от това свое участие, и съответно имат нужда от по-нататъшно регулиране и подобряване, като например лобирането.

В Панел 1 - "Европейската демокрация - мисията възможна?", модерирани от [Тихомира Трифонова](#) от Центъра за модернизиране на политики, темата за Договора от Лисабон се превърна във водеща. Българският евродепутат и член на Комисията по външни работи [Андрей Ковачев](#) говори за демократичния дефицит в ЕС и за това какви развития се очакват вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Конкретни предложения за демократизацията на ЕС отправи Кристиан Фелбер от виенския Университет по икономика и бизнес. Давид Крал от Института за европейска политика "ЕУРОПЕУМ" интерпретира гражданската инициатива като нов инструмент за директна демокрация на ниво Европейски съюз. Хровие Буткович от хърватския Институт за международни отношения, от своя страна, говори за традиционните и новаторски демократични практики и модели в ЕС. Агнйешка Лада от полския Институт по публични дейности коментира изборителната активност на евровата като тест за европейската демокрация. "Демократичен бюджет на ЕС - мисията възможна?" бе темата на изказването на българския евродепутат [Ивайло Калфин](#), зам.-председател на Комисията по бюджети и бивш външен министър. Лукия Котронаки от Атинския университет говори за феномена на колективните протестни действия в Гърция и солидарността. Върху кризата в европейските институции и европейските граждани в този контекст се спря Марко Инчерти от брюкселския Център за проучване на европейските политики. За гражданските инициативи и отношенията с националните парламенти говори евродепутатът [Мария Неделчева](#) - единственият български член на Комисията по земеделие и развитие на селските райони в ЕС, както и член на Комисията по петиции. Майкъл Брутер от Лондон Скуул ъф Икономикс говори за парадокса на европейската демокрация, а Сеголен Прюво от френската асоциация "Европейски алтернативи" - за връзката между социалните движения европейските или транс-национални институции. Има ли европейски демос - върху това се спря осемнайстият български евродепутат Светослав Малинов. [Жоао Сант-Анна](#), шеф на юридическия отдел на Европейския омбудсман, описа ролята на Европейския омбудсман като пазител на прозрачността.

Изводи от работата в Панел 1:

» Европейската демокрация е дълъг път, продължаващ дебат. Тя няма да бъде постигната скоро, не е ясно, дали ще е постигната и до 2020 година. На този етап европейската идентичност не съществува и не може да бъде сформиран европейски демос. Такъв може да бъде създаден отгоре и това трябва да бъде цел за следващото десетилетие.

» Гражданската инициатива е много положително развитие и очакванията към нея са високи, вероятно твърде високи. Следователно тя трябва да се докаже с необходимата предпазливост и да се фокусира върху ясни въпроси, така че да не се изгуби ентусиазмът. Друг ключов аспект ще бъде отговорът на Европейската комисия на тази инициатива.

» Въпреки че не е държава, ЕС съществува материално в живота на европейските граждани. До 2020 г. визията е консолидиране на достигнатото. Гражданите на Европа имат множество права, но не са запознати за голяма част от тях. Желаният резултат е правата да станат ефективни и познати, изцяло изпълнени.

» ЕС е постигнал ниво на прозрачност и е желателно държавите-членки да продължат тази

тенденция. Желателно е гражданските организации да се ангажират повече в екс-пост оценката на въздействието на законодателството, а не само в неговото формулиране.

» Разпространяването на гражданските права и основните свободи във всички политики все още е незавършен процес. Трябва да се обърне повече внимание върху поставянето на политиките на различни нива.

» Въпреки че не е държава, ЕС представлява мощна политическа система. Кризата в демокрацията не се корени в липсата на интерес у гражданите към ЕС и представлява не отхвърляне, а несигурност за това дали Съюзът може да опазва в достатъчна степен техните интереси и права.

» Уникалността на Съюза се състои в това, че той е съставен от демократични държави, които са се присъединили доброволно. ЕС сам по себе си не е демократична държава и едва ли ще се превърне в такава, понеже това би изисквало политическа култура, споделяна от всички хора. Инструментите на демокрацията са предоставени, сега зависи от гражданите да решат до каква степен желаят да ги използват.

» Демократизацията на ЕС изисква засилване на европейската държава. Що се отнася до институциите, те трябва да осъзнаят, че гражданите не могат да бъдат администрирани, те трябва да бъдат включени. Правото да бъдеш консултиран е нова сфера, която има добри шансове да приближи гражданите до ЕС. Що се отнася до гражданите, това означава образование от ранна възраст, което да подготвя за гражданско участие, интензивен обмен и комуникация, както междуличностна, така и между организации.

» Предизвикателството във визията към политиките на национално ниво е да поемат своята отговорност за по-добра връзка с техните избиратели и "да преведат" за тях европейските въпроси по начин, който изгражда общата идентичност.

» Някои от съществуващите механизми все още обезкуражават гражданите да вземат участие, тъй като не вярват в автентичността на резултатите от това свое участие, и съответно имат нужда от по-нататъшно регулиране и подобряване, като например лобирането.

В Панел 1 - "Европейската демокрация - мисията възможна?", модерирани от [Тихомира Трифонова](#) от Центъра за модернизиране на политики, темата за Договора от Лисабон се превърна във водеща. Българският евродепутат и член на Комисията по външни работи [Андрей Ковачев](#) говори за демократичния дефицит в ЕС и за това какви развития се очакват вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Конкретни предложения за демократизацията на ЕС отправи Кристиан Фелбер от виенския Университет по икономика и бизнес. Давид Крал от Института за европейска политика "ЕУРОПЕУМ" интерпретира гражданската инициатива като нов инструмент за директна демокрация на ниво Европейски съюз. Хровие Буткович от хърватския Институт за международни отношения, от своя страна, говори за традиционните и новаторски демократични практики и модели в ЕС. Агнйешка Лада от полския Институт по публични дейности коментира изборителната активност на евровата като тест за европейската демокрация. "Демократичен бюджет на ЕС - мисията възможна?" бе темата на изказването на българския евродепутат [Ивайло Калфин](#), зам.-председател на Комисията по бюджети и бивш външен министър. Лукия Котронаки от Атинския университет говори за феномена на колективните протестни действия в Гърция и солидарността. Върху кризата в европейските институции и европейските граждани в този контекст се спря Марко Инчерти от брюкселския Център за проучване на европейските политики. За гражданските инициативи и отношенията с националните парламенти говори евродепутатът [Мария Неделчева](#) - единственият български член на Комисията по земеделие и развитие на селските райони в ЕС, както и член на Комисията по петиции. Майкъл Брутер от Лондон Скуул ъф Икономикс говори за парадокса на европейската демокрация, а Сеголен Прюво от френската асоциация "Европейски алтернативи" - за връзката между социалните движения европейските или транс-национални институции. Има ли европейски демос - върху това се спря осемнайстият български евродепутат Светослав Малинов. [Жоао Сант-Анна](#), шеф на юридическия отдел на Европейския омбудсман, описа ролята на Европейския омбудсман като пазител на прозрачността.

Изводи от работата в Панел 1:

» Европейската демокрация е дълъг път, продължаващ дебат. Тя няма да бъде постигната скоро, не е ясно, дали ще е постигната и до 2020 година. На този етап европейската идентичност не съществува и не може да бъде сформиран европейски демос. Такъв може да бъде създаден отгоре и това трябва да бъде цел за следващото десетилетие.

» Гражданската инициатива е много положително развитие и очакванията към нея са високи, вероятно твърде високи. Следователно тя трябва да се докаже с необходимата предпазливост и да се фокусира върху ясни въпроси, така че да не се изгуби ентусиазмът. Друг ключов аспект ще бъде отговорът на Европейската комисия на тази инициатива.

» Въпреки че не е държава, ЕС съществува материално в живота на европейските граждани. До 2020 г. визията е консолидиране на достигнатото. Гражданите на Европа имат множество права, но не са запознати за голяма част от тях. Желаният резултат е правата да станат ефективни и познати, изцяло изпълнени.

» ЕС е постигнал ниво на прозрачност и е желателно държавите-членки да продължат тази

тенденция. Желателно е гражданските организации да се ангажират повече в екс-пост оценката на въздействието на законодателството, а не само в неговото формулиране.

» Разпространяването на гражданските права и основните свободи във всички политики все още е незавършен процес. Трябва да се обърне повече внимание върху поставянето на политиките на различни нива.

» Въпреки че не е държава, ЕС представлява мощна политическа система. Кризата в демокрацията не се корени в липсата на интерес у гражданите към ЕС и представлява не отхвърляне, а несигурност за това дали Съюзът може да опазва в достатъчна степен техните интереси и права.

» Уникалността на Съюза се състои в това, че той е съставен от демократични държави, които са се присъединили доброволно. ЕС сам по себе си не е демократична държава и едва ли ще се превърне в такава, понеже това би изисквало политическа култура, споделяна от всички хора. Инструментите на демокрацията са предоставени, сега зависи от гражданите да решат до каква степен желаят да ги използват.

» Демократизацията на ЕС изисква засилване на европейската държава. Що се отнася до институциите, те трябва да осъзнаят, че гражданите не могат да бъдат администрирани, те трябва да бъдат включени. Правото да бъдеш консултиран е нова сфера, която има добри шансове да приближи гражданите до ЕС. Що се отнася до гражданите, това означава образование от ранна възраст, което да подготвя за гражданско участие, интензивен обмен и комуникация, както междуличностна, така и между организации.

» Предизвикателството във визията към политиките на национално ниво е да поемат своята отговорност за по-добра връзка с техните избиратели и "да преведат" за тях европейските въпроси по начин, който изгражда общата идентичност.

» Някои от съществуващите механизми все още обезкуражават гражданите да вземат участие, тъй като не вярват в автентичността на резултатите от това свое участие, и съответно имат нужда от по-нататъшно регулиране и подобряване, като например лобирането.

В Панел 1 - "Европейската демокрация - мисията възможна?", модерирани от [Тихомира Трифонова](#) от Центъра за модернизиране на политики, темата за Договора от Лисабон се превърна във водеща. Българският евродепутат и член на Комисията по външни работи [Андрей Ковачев](#) говори за демократичния дефицит в ЕС и за това какви развития се очакват вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Конкретни предложения за демократизацията на ЕС отправи Кристиан Фелбер от виенския Университет по икономика и бизнес. Давид Крал от Института за европейска политика "ЕУРОПЕУМ" интерпретира гражданската инициатива като нов инструмент за директна демокрация на ниво Европейски съюз. Хровие Буткович от хърватския Институт за международни отношения, от своя страна, говори за традиционните и новаторски демократични практики и модели в ЕС. Агнйешка Лада от полския Институт по публични дейности коментира изборната активност на евровета като тест за европейската демокрация. "Демократичен бюджет на ЕС - мисията възможна?" бе темата на изказването на българския евродепутат [Ивайло Калфин](#), зам.-председател на Комисията по бюджети и бивш външен министър. Лукия Котронаки от Атинския университет говори за феномена на колективните протестни действия в Гърция и солидарността. Върху кризата в европейските институции и европейските граждани в този контекст се спря Марко Инчерти от брюкселския Център за проучване на европейските политики. За гражданските инициативи и отношенията с националните парламенти говори евродепутатът [Мария Неделчева](#) - единственият български член на Комисията по земеделие и развитие на селските райони в ЕС, както и член на Комисията по петиции. Майкъл Брутер от Лондон Скуул ъф Икономикс говори за парадокса на европейската демокрация, а Сеголен Прюво от френската асоциация "Европейски алтернативи" - за връзката между социалните движения европейските или транс-национални институции. Има ли европейски демос - върху това се спря осемнайстият български евродепутат Светослав Малинов. [Жоао Сант-Анна](#), шеф на юридическия отдел на Европейския омбудсман, описа ролята на Европейския омбудсман като пазител на прозрачността.

Изводи от работата в Панел 1:

» Европейската демокрация е дълъг път, продължаващ дебат. Тя няма да бъде постигната скоро, не е ясно, дали ще е постигната и до 2020 година. На този етап европейската идентичност не съществува и не може да бъде сформирани европейски демос. Такъв може да бъде създаден отгоре и това трябва да бъде цел за следващото десетилетие.

» Гражданската инициатива е много положително развитие и очакванията към нея са високи, вероятно твърде високи. Следователно тя трябва да се докаже с необходимата предпазливост и да се фокусира върху ясни въпроси, така че да не се изгуби ентузиазмът. Друг ключов аспект ще бъде отговорът на Европейската комисия на тази инициатива.

» Въпреки че не е държава, ЕС съществува материално в живота на европейските граждани. До 2020 г. визията е консолидиране на достигнатото. Гражданите на Европа имат множество права, но не са запознати за голяма част от тях. Желаният резултат е правата да станат ефективни и познати, изцяло изпълнени.

» ЕС е постигнал ниво на прозрачност и е желателно държавите-членки да продължат тази

тенденция. Желателно е гражданските организации да се ангажират повече в екс-пост оценката на въздействието на законодателството, а не само в неговото формулиране.

» Разпространяването на гражданските права и основните свободи във всички политики все още е незавършен процес. Трябва да се обърне повече внимание върху поставянето на политиките на различни нива.

» Въпреки че не е държава, ЕС представлява мощна политическа система. Кризата в демокрацията не се корени в липсата на интерес у гражданите към ЕС и представлява не отхвърляне, а несигурност за това дали Съюзът може да опазва в достатъчна степен техните интереси и права.

» Уникалността на Съюза се състои в това, че той е съставен от демократични държави, които са се присъединили доброволно. ЕС сам по себе си не е демократична държава и едва ли ще се превърне в такава, понеже това би изисквало политическа култура, споделяна от всички хора. Инструментите на демокрацията са предоставени, сега зависи от гражданите да решат до каква степен желаят да ги използват.

» Демократизацията на ЕС изисква засилване на европейската държава. Що се отнася до институциите, те трябва да осъзнаят, че гражданите не могат да бъдат администрирани, те трябва да бъдат включени. Правото да бъдеш консултиран е нова сфера, която има добри шансове да приближи гражданите до ЕС. Що се отнася до гражданите, това означава образование от ранна възраст, което да подготвя за гражданско участие, интензивен обмен и комуникация, както междуличностна, така и между организации.

» Предизвикателството във визията към политиките на национално ниво е да поемат своята отговорност за по-добра връзка с техните избиратели и "да преведат" за тях европейските въпроси по начин, който изгражда общата идентичност.

» Някои от съществуващите механизми все още обезкуражават гражданите да вземат участие, тъй като не вярват в автентичността на резултатите от това свое участие, и съответно имат нужда от по-нататъшно регулиране и подобряване, като например лобирането.

В Панел 1 - "Европейската демокрация - мисията възможна?", модерирани от [Тихомира Трифонова](#) от Центъра за модернизиране на политики, темата за Договора от Лисабон се превърна във водеща. Българският евродепутат и член на Комисията по външни работи [Андрей Ковачев](#) говори за демократичния дефицит в ЕС и за това какви развития се очакват вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон. Конкретни предложения за демократизацията на ЕС отправи Кристиан Фелбер от виенския Университет по икономика и бизнес. Давид Крал от Института за европейска политика "ЕУРОПЕУМ" интерпретира гражданската инициатива като нов инструмент за директна демокрация на ниво Европейски съюз. Хровие Буткович от хърватския Институт за международни отношения, от своя страна, говори за традиционните и новаторски демократични практики и модели в ЕС. Агнйешка Лада от полския Институт по публични дейности коментира изборната активност на евровата като тест за европейската демокрация. "Демократичен бюджет на ЕС - мисията възможна?" бе темата на изказването на българския евродепутат [Ивайло Калфин](#), зам.-председател на Комисията по бюджети и бивш външен министър. Лукия Котронаки от Атинския университет говори за феномена на колективните протестни действия в Гърция и солидарността. Върху кризата в европейските институции и европейските граждани в този контекст се спря Марко Инчерти от брюкселския Център за проучване на европейските политики. За гражданските инициативи и отношенията с националните парламенти говори евродепутатът [Мария Неделчева](#) - единственият български член на Комисията по земеделие и развитие на селските райони в ЕС, както и член на Комисията по петиции. Майкъл Брутер от Лондон Скуул ъф Икономикс говори за парадокса на европейската демокрация, а Сеголен Прюво от френската асоциация "Европейски алтернативи" - за връзката между социалните движения европейските или транс-национални институции. Има ли европейски демос - върху това се спря осемнайстият български евродепутат Светослав Малинов. [Жоао Сант-Анна](#), шеф на юридическия отдел на Европейския омбудсман, описа ролята на Европейския омбудсман като пазител на прозрачността.

Изводи от работата в Панел 1:

» Европейската демокрация е дълъг път, продължаващ дебат. Тя няма да бъде постигната скоро, не е ясно, дали ще е постигната и до 2020 година. На този етап европейската идентичност не съществува и не може да бъде сформирани европейски демос. Такъв може да бъде създаден отгоре и това трябва да бъде цел за следващото десетилетие.

» Гражданската инициатива е много положително развитие и очакванията към нея са високи, вероятно твърде високи. Следователно тя трябва да се докаже с необходимата предпазливост и да се фокусира върху ясни въпроси, така че да не се изгуби ентусиазмът. Друг ключов аспект ще бъде отговорът на Европейската комисия на тази инициатива.

» Въпреки че не е държава, ЕС съществува материално в живота на европейските граждани. До 2020 г. визията е консолидиране на достигнатото. Гражданите на Европа имат множество права, но не са запознати за голяма част от тях. Желаният резултат е правата да станат ефективни и познати, изцяло изпълнени.

» ЕС е постигнал ниво на прозрачност и е желателно държавите-членки да продължат тази

тенденция. Желателно е гражданските организации да се ангажират повече в екс-пост оценката на въздействието на законодателството, а не само в неговото формулиране.

» Разпространяването на гражданските права и основните свободи във всички политики все още е незавършен процес. Трябва да се обърне повече внимание върху поставянето на политиките на различни нива.

» Въпреки че не е държава, ЕС представлява мощна политическа система. Кризата в демокрацията не се корени в липсата на интерес у гражданите към ЕС и представлява не отхвърляне, а несигурност за това дали Съюзът може да опазва в достатъчна степен техните интереси и права.

» Уникалността на Съюза се състои в това, че той е съставен от демократични държави, които са се присъединили доброволно. ЕС сам по себе си не е демократична държава и едва ли ще се превърне в такава, понеже това би изисквало политическа култура, споделяна от всички хора. Инструментите на демокрацията са предоставени, сега зависи от гражданите да решат до каква степен желаят да ги използват.

» Демократизацията на ЕС изисква засилване на европейската държава. Що се отнася до институциите, те трябва да осъзнаят, че гражданите не могат да бъдат администрирани, те трябва да бъдат включени. Правото да бъдеш консултиран е нова сфера, която има добри шансове да приближи гражданите до ЕС. Що се отнася до гражданите, това означава образование от ранна възраст, което да подготвя за гражданско участие, интензивен обмен и комуникация, както междуличностна, така и между организации.

» Предизвикателството във визията към политиките на национално ниво е да поемат своята отговорност за по-добра връзка с техните избиратели и "да преведат" за тях европейските въпроси по начин, който изгражда общата идентичност.

» Някои от съществуващите механизми все още обезкуражават гражданите да вземат участие, тъй като не вярват в автентичността на резултатите от това свое участие, и съответно имат нужда от по-нататъшно регулиране и подобряване, като например лобирането.

Index

Chapter 1 : Панел 1 – първа част	р. 1
Chapter 2 : Панел 1 - втора част	р. 3
Chapter 3 : Панел 1 - трета част	р. 5
Chapter 4 : Панел 1 - четвърта част	р. 7
Chapter 5 : Панел 1 - пета част	р. 9
Съдържание	р. 11